

overalt har en rigtig Opfattelse af, hvad Forstrandsretten er, ved jeg vel, og vi hørte nu af det ærede Medlem, der udgør Mindretallet (Breinholt), at endog en særlig sagkyndig Mand ikke havde den rigtige Forstaaelse. Men den rette Opfattelse kan jo let bibringes vedkommende, f. Eks. gennem et ministerielt Cirkulære; der foreligger i øvrigt allerede flere ministerielle Udtalelser herom.

Ændringsforslag Nr. 8 gaar ud paa at forbyde Udlændinge at eftersøge og tilægge sig Rav, Svampe, Konkylier o. l. Genstande paa dansk Søterritorium. Det er motiveret ved, at disse Genstande bør forbeholdes Landets Borgere. Udvalgets Flertal har ikke kunnet tiltræde dette Forslag, ikke blot fordi det falder udenfor Lovforslagets Ramme, idet det angaar andre Genstande end saadanne, som hidrøre fra Strandinger — hvad de nævnte Genstande jo ikke gøre —, men tillige, fordi det anførte Motiv, Hensynet til Landets Borgere, i alt Fald ikke indeholder tilstrækkelig Grund til at medtage værdiløse Genstande som Konkylier eller Sneglehuse o. l. Naar Forbudet gælder alle Udlændige, ogsaa saadanne, som ere bosatte her, og som skatte og skylde til Lande, er dette jo meget strengere, end hvad der gælder i lignende Forhold, saaledes med Hensyn til Saltvandsfiskeri og Opfiskning af Ankere og Kættinger. Skulde der ligge et andet Motiv end det i Mindretallets Betænkning angivne til Grund for Ændringsforslaget, saaledes som den ærede Ordfører for Mindretallet syntes at antyde, vilde Hensigten, hvis min Formodning om Motivet er rigtig, i øvrigt ikke kunne naas ved et Forbud, som det foreslaas. Det maatte være meget mere omfattende. Men da der her turde være Hensyn at tage, som Regeringen særlig vil kende og kunne dømme om, vilde det i alt Fald være rettest, at Forslag i saa Henseende fremkom fra Regeringen, hvis den maatte mene, at der ikke ad administrativ Vej vilde kunne træffes de Foranstaltninger, som anses nødvendige. Den højtærede Justitsminister har modsat sig Ændringsforslaget, og Udvalgets Flertal har derfor saa meget mindre fundet at kunne tiltræde det.

Ændringsforslaget under Nr. 10 har Udvalgets Flertal lige saa lidt kunnet tiltræde, som man har kunnet slutte sig til det under Nr. 6 anførte, med hvilket det hænger sammen. Hvis nogen vil have en Begunstigelse ved Tilladelse til at optage

Genstande fra Havbunden paa dansk Territorium, er det ikke ubilligt at forlange, at han skal have den ringe Ulejlighed at afgive den i Lovforslaget nævnte Erklæring, som ønskes af Hensyn til den nødvendige Kontrol fra Statens Side.

Mindretallets Ændringsforslag under Nr. 15 gaar ud paa, at Kystbeboerne paa Steder, hvor intet Bjærgelav er oprettet, skulle, naar et nødlidende Skib behøver Hjælp, være berettigede til at bryde en af dem indgaaet Kontrakt, hvorved de have forpligtet sig til kun at arbejde for bestemte Personer eller Selskaber. Jeg kan herom henholde mig til, hvad jeg, da jeg før havde Ordet, bemærkede om, at det ikke er og ikke bør være tilstedeligt i Almindelighed at fragaa eller bryde, hvad man paa lovlig Vis har indgaaet og vedtaget, og at det modsatte vilde kunne føre til betænkelige Konsekvenser og føre ind paa Spørgsmaalet om, hvorvidt det samme ikke burde gælde ogsaa i andre Arbejdsforhold. Yderligere skal jeg bemærke, at en slig Bestemmelse i øvrigt ikke vilde være tilstrækkelig for Formaalet, da Kystbeboerne som ordholdne Mænd i Almindelighed ikke ville bryde en Kontrakt, de have afsluttet. De vilde sikkert, hvis de maatte være misfornøjede med den, foretrække at opsigte Kontrakten paa lovlig Vis. Ændringsforslagets Vedtagelse vilde kun nytte, hvis man samtidig paalagde Kystbeboerne det som en Pligt at yde nødlidende Skibe Hjælp, en Forpligtelse, som Strandingsloven af 28. December 1836 indeholdt i visse Tilfælde, men som man ophævede ved Strandingsloven af 10. April 1895 ifølge den Betragtning, at efter Nutidens Opfattelse af Samfundsforholdene egnede den sig ikke til at bibeholdes, hvor det alene drejer sig om Bjærgning af fremmed Gods, uden at Menneskeliv er i Fare. Bjærgningsarbejdet maa — som det hedder i Bemærkningerne til Forslaget til sidstnævnte Lov —, bortset fra Omsorgen for Menneskeliv, være henvist til at udføres ved frivilligt overtaget Arbejde, for saa vidt det ikke kan ske gennem organiserede Bjærgningsforetagere.

Ændringsforslag Nr. 16 er formentlig overflødig, idet der i § 4 tales om enkelte Stykker Gods, men i § 10 udtrykkelig om Samlinger af Ladningsgenstande.

Det sidste af Mindretalsændringsforslagene, Nr. 18, der gaar ud paa at udelade Bestemmelsen i Lovforslaget om, at denne Lov ikke berører de private Forstrands-ejeres formueretlige Beføjelser, tiltrædes selvfølgelig heller ikke af Udvalgets Flertal.